

Sluníčko

Pavel Horňák

Na lidi, každej lupen trávy,
na auta, na kdejakej krám,
na děti, slepice i pávy
na kytky, na všechno, co znám.

Na střechy Proseka a Ďáblic,
na parky, na tátovu pleš,
na písek, jako na motýly,
na každou starou pražskou věž.

Svítlí, sluníčko svítí.
Každej to cítí.
Každej to zná.
Svítlí, sluníčko svítí.
Každej to cítí
a rád to má.

Na řeky, na beton a školky,
na cesty, který někam jdou.
Do tváře pihovatý holky,
na kluky, když ji hecujou.

Na všechno, co teď lidi shání,
na lidi, když jdou z metra ven.
Na hory, všechny oceány,
všude tam, kde já s tebou jsem.

Svítlí, sluníčko svítí.
Každej to cítí.
Každej to zná.
Svítlí, sluníčko svítí.
Každej to cítí
a rád to má.